

Αγαπητέ Διονύση,

Πως είσαι ? τι νέα ? Ευχαριστώ για το τελευταίο σου γράμμα και σου ζητώ ειλικρινά συγγνώμη , που άργησα να σου απαντήσω , αλλά είχα πολλά προβλήματα στο κεφάλι μου όσο αναφορά το σχολείο.

Όπως σου είπα αντιμετωπίζω πολλά προβλήματα στο σχολείο. Χθες πέρασε άλλη μια μέρα γεμάτη στενοχώρια και δάκρυα!!! Πραγματικά δεν αντέχω να αντιμετωπίζω την ίδια συμπεριφορά καθημερινά από τους συμμαθητές μου . Με έχουν κάνει να μισώ το σχολείο και μην θέλω να πέρνα ούτε από έξω. Ξύπνησα γεμάτος χαρά για αν πάω στο σχολείο και με το πέρασα την πόρτα το ίδιο πράγμα. Όλοι ξεκίνησαν : πως είσαι έτσι βρε βόδι , τι είναι πάλι αυτά που φοράς , πως μιλάς έτσι ρε ηλίθιε , πως περπατάς έτσι ρε άχαρε κ.τ.λ. . όπως πάντα δεν έδωσα σημασία , απλά προσπέρασα και το μόνο που κάνω είναι να τα θυμάμαι ακόμα. Όλοι τους μου φέρονται σαν βάρβαροι που έχουν σαν μαστίγιο την γλώσσα τους

Πραγματικά έχω την ανάγκη της στήριξης από κάποιον αλλά δεν θέλω να μιλήσω στους γονείς μου ακόμα. Σε παρακαλώ μπορείς να μου δώσεις κάποιες συμβουλές για το πώς να τους αντιμετωπίσω ???

Ο φίλος σου,

Γιάννης